

YEMEYENİN MALINI BİR YİYEN BULUNUYOR

Bir zamanlar İstanbul ile Bağdat'ta yaşayan iki ünlü cimri varmış. İkisinin de namı meşhurmuş. Ama Bağdatlı cimri bizim İstanbullu cimriden daha meşhurmuş. Bizim İstanbullu cimri, Bağdat'taki cimriyi merak etmiş ve ondan daha çok cimrilik öğrenmek amacıyla daha yakından tanıyayım diye parasına kıyarak Bağdat'a gitmiş. Cimri adamın evini bularak kapısını çalmış **Bu sırada evden çıkan bir bey, bizim cimriyi içeri buyur eder ve misafir odasına alır, oturtur. Fakat evin içinde göz alacak derecede muhteşem mobilya, ipekli halılar, gümüş tabaklar vardır, her taraf rengârenktir... Bizim cimri şaşırıp kalır. Bir de akşam sofrasında arka arkaya çeşitli yemekler, leziz şerbetler gelince hayretten donakalır, böyle müsrif birinin nasıl cimri adam olarak şöhret yaptığını iyice merak etmeye başlar. Gördüğü saltanat ve debdebeden bir hayli meraka düşen bizim cimriye, yatması için bir de kuş tüyü yatak göstermezler mi? Derken o gece gözlerine bir türlü uyku girmedi, meraktan ihtimallerin üzerinde muhakeme yürütüp, düşünürken evin bir köşesinden âniden sopa sesleri gelmeye başlar. Arka arkaya pat, pat! diye inen sopa seslerini bir kadın kahkahası takip eder, arkasından birbirine karışan kadın, erkek sesleriyle sabahın geç saatlerine kadar eğlence devam eder. Bizim cimri sabah olunca hayretini gizleyemez hale gelmişti. Cimrinin halini anlayan ev sahibi hanım sabah kahvaltısında konuşmaya başladı;**

- Yüzünden bir hayli merak ettiğini okuyorum. İstersen sana bu işin sırrını anlatayım, dedi ve şöyle devam etti:

- Bu bey, benim ikinci kocamdır. Senin cimriliğiyle merak ettiğin Ammar Efendi benim birinci kocamdı ve o artık öldü. Ben onun zamanında, çok zengin olmamıza rağmen cimriliği yüzünden çektiğim sefaletin tesiriyle ahdetmiştim ki, bu adam ölürse cenazesini evin bir köşesine defnedip, bir başkasıyla evleneyim. Yeni kocamla da bunun dışından, tırnağından artırarak biriktirdiği servetini keyif içinde yiyip, her akşam da mezarına birkaç sopa vurdurayım, arkasından da kahkahayla güleyim. Oh olsun diye. Nitekim dediğim oldu. Kimseye hayrı olmayan cimri kocam öldü. Onca zenginliğinden ne dünyası nede ahreti için istifade edemedi gitti. Ben de gördüğümüz gibi mezarını evin bu تنها köşesine kazdırıp şimdiki kocama sopalattırıyor ve arkasından kahkahalarla gülüyorum. Servetini birlikte yiyoruz. Gece duyduğun sesler de buydu. Bu açıklama karşısında şok geçirip aklını başına alan bizim cimri, hızla dönüp evine döndü. Bu yolculuğun sonunda kocasının cimriliğinin bir kat daha artacağını düşünen hanımına kesin emrini verdi:

- Hanım, bundan böyle çarşıda, pazarda katiyen cimrilik etmeyeceksiniz. Ne lâzımsa alıp neye ihtiyacımız varsa temin edeceksiniz. Hayır yerlerine yardımdan da uzak kalmayacak, fakirlerin imdadına koşacaksınız... Kocasının cimrileşeceği yerde cömertleştiğini gören hanım hayretle sordu:
- Efendi, senin böyle cömertleşmene kim sebep oldu?
Adam şu cevabı verdi:
- Kim olacak, cimri dostumun servetini yemek için, karısını alıp da mezarını döven adam! Onun için derler ki:” cimrinin malını varislerine müjdeleyin”

Evet madem cimrilikten söz ettik, cimrilikle devam edelim. Meşhur fıkradır bilmeyenimiz yoktur. Cimrinin biri köprüden geçerken başı döner ayağı kayar altta geçen ırmağa düşmüş. Boğulma tehlikesi geçirip çırpınmaya başlamış. Oradan geçen ve bu manzarayı gören iki arkadaştan biri hemen ırmağa eğilip zor durumdaki adama “ Elini ver... Elini ver... diye bağırmaya başlamış. Lakin boğulma üzere olan adam bir türlü elini vermiyormuş. Boğulmak üzere olan bu adamı cimri biri olarak tanıyan diğer arkadaş, dostunu ikaz etmiş. Yahu! Elini ver... Elini ver” deyip durma. Bu herif vermekten katiyen hoşlanmaz, ölür de elini vermez. Elimi al, elimi al, diye bağır. Kendisini ancak böyle kurtarabilirsin,” demiş.

Evini tamir ettirmek isteyen fakirin biri, zengin komşusunun huzuruna çıkarak der ki: “ Sizden gariban komşun olarak iki isteğim var. Komşunuz olarak bana biraz borç vermeniz, bu borcu ödeyebilmem için de bana bir yıl mühlet vermenizdir” der. Hasis zengin şu cevabı verir: “Başüstüne siz benim hatırı sayılır hizmetlilerimdensiniz. Arzunuzu yerine getirmeye çalışacağım. Adam adama, komşu komşuya her zaman yardımcı olmalıdır. Fakat bir kimseden iki şey istenilince birini yerine getirir de, diğerini yerine getiremezse hoş görülmelidir. Şimdi ben talebinizden birini yerine getireceğim, diğerine olumlu cevap veremeyeceğim için özür dilerim. İsteddiğiniz borç parayı veremeyeceğim, ama ne kadar mühlet istiyorsanız o kadar mühlet verebilirim. Bu cevap üzerine gariban fakirin ne düşündüğünü herhalde hep beraber duyar gibi oluyoruz

Sonuç: Cimri insanlar hayatlarında, kendi mallarından gerektiği şekilde faydalanamazlar. Hem dini, hem dünyası için gerekli harcamalardan kaçınırlar da malları, ölümlerinden sonra geride bıraktığı varislerine kalır. Cimriler mal biriktirme tutkusuyla ömürlerini tüketirler. Malı ölümünden sonra evlenerek evine hariçten girenlere ve varislere kalır. Tıpkı yaptığı ipekle kendi ölümüne yol açıp da o ipekten başkalarının faydalandığı ipek böcekleri gibi. Onun için kimde

pişmanlık varsa ona pişmanlık getirir. Zira biriktirdiği maldan kendisi faydalanamayıp ölümünden sonra hepsini terk eder, haset ve pişmanlık ile bu dünyadan geçer. Her kimde aç gözlülük varsa, bu durum ona küçüklük getirir.

Not: Köşe yazarımız Kadir Keskin Köprübaşı İlçe Milli Eğitim Müdürü Sayın Mustafa Kanmaz Beyin davetiyle Köprübaşı- Borlu Liseleriyle beraberdi.